

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202101
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318202101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: C. T., nar. XX.XX.XXXX, B. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, obidve deti bytom ako matka, deti rodičov: matka O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, otec A. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., K. D. XXX, zastúpený JUDr. Petrom Pohančenikom, advokátom, so sídlom Z. XX, L., o zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11P/56/2018-41 zo dňa 01.októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 11P/56/2018-41 zo dňa 01.októbra 2018 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. C. T., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným v sume 105,00 Eur mesačne a na výživu mal. B. T., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným v sume 95,00 Eur mesačne s účinnosťou od 30.07.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím sa zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 6P/34/2014 zo dňa 02.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/105/2014 zo dňa 11.12.2014 (výrok I.). Nedoplatok na výživnom na mal. C. T. za obdobie od 30.07.2018 do 01.10.2018 vo výške 80,00 Eur súd povolil otcovi splácať mesačných splátkach vo výške 10,00 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok II.). Nedoplatok na výživnom na mal. B. T. za obdobie od 30.07.2018 do 01.10.2018 vo výške 60,00 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 10,00 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok IV.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že na skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním aplikoval ustanovenia § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a dospel k záveru, že na strane mal. detí došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie výživného. Výživné na mal. deti matka navrhovala zvýšiť u mal. C. na sumu 160,00 Eur mesačne a na mal. B. na sumu 140,00 Eur mesačne (návrh z 30.07.2018).

3. Východiskom pre rozhodnutie o zmene výšky výživného na mal. deti bolo posledné rozhodnutie súdu o určení vyživovacej povinnosti otcovi rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 6P/34/2014-54 zo dňa 02.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/105/2014 zo dňa 11.12.2014, ktorým bolo určované výživné na tri mal. deti - mal. P. T. v sume 70,00 Eur mesačne, mal. C. v sume 65,00 Eur mesačne, mal. B. v sume 65,00 Eur mesačne. V tom čase bol otec zamestnaný na Obecnom úrade v L. ako technický pracovník a jeho príjem bol 460,00 Eur mesačne. Matka pracovala v Základnej škole v

L. ako upratovačka s príjmom 370,00 až 380,00 Eur mesačne. Aktuálne okresný súd skúmal majetkové pomery oboch rodičov, najmä výšku ich dosahovaných príjmov a zistil, že matka pracuje v Základnej škole L.-V. ako upratovačka a jej čistý mesačný príjem aj s daňovým bonusom je 471,48 Eur a k tomu poberá prídavky na deti v sume 47,00 Eur mesačne. Jej výdavky predstavujú náklady na bývanie (plyn, elektrickú energiu, fond opráv) 120,00 Eur mesačne, vodné-stočné 40,00 až 50,00 Eur štvrťročne, TV, internet 26,00 Eur mesačne, telefón 20,00 Eur mesačne, podľa potreby obom dievčatám dobíja mobilný telefón, pôžičku od spoločnosti Quatro (na zakúpenie práčky v sume 250,00 Eur) spláca po 15,00 Eur mesačne a bratovi spláca pôžičku na zakúpenie plynového kotla (v cene 1.600,00 Eur) podľa možností 20,00 až 30,00 Eur mesačne. Otec pracuje v príspevkovej organizácii TES L. a jeho priemerný čistý mesačný príjem je 529,36 Eur. Z príjmu sú otcovi vykonávané zrážky zo mzdy (exekúcia na zameškané a bežné výživné) vo výške 336,19 Eur, z ktorého po vykonaní zrážok mu zostáva suma 193,17 Eur mesačne. Za nájom bytu otec uhrádza 115,00 Eur mesačne, za elektrickú energiu 37,00 Eur mesačne, vodné-stočné 43,00 Eur ročne, elektrickú energiu v spoločných priestoroch 24,00 Eur ročne, odvoz smetí 15,00 Eur ročne, RTVS 5,00 Eur mesačne, stravu 50,00 Eur mesačne. Podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného vyhodnotil okresný súd na strane mal. detí. U mal. C. sa matke zvýšili výdavky v súvislosti s prípravou na budúce povolanie v odbore kaderník (začala navštevovať 1. ročník strednej školy), najmä so zakúpením školských pomôcok - pracovných zošitov, potrieb pre odbornú prax (v sume 112,00 Eur), s cestovným (cesta autobusom L. - Čadca a späť 5,00 Eur týždenne), so stravným (väčšiu časť dňa trávi v škole) a oblečením, poplatkami (ZRPŠ 15,00 Eur) a nákladmi za exkurzie a výlety. U mal. B. žiačky 8. ročníka ZŠ konštatoval zvýšené výdavky (okrem bežných výdavkov) spojené predovšetkým so zdravotnou starostlivosťou (nosením zubného strojčeka), ktoré mali podstatný vplyv na zvýšenie výživného u mal. B.. Matka podrobne zdokladovala skutočne vynaložené náklady na ortodontnú liečbu maloletej, na ktorej sa podľa potvrdenia zubnej ambulancie PETRAMED, s.r.o. Čadca pacientka podieľa úhradou v sume 1.536,18 Eur (okrem preplatenej čiastky poisťovňou). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti okresný súd neprihliadol na exekúciu vedenú voči otcovi na zameškané výživné a súčasne prihliadol na to, že otcovi ubudla jedna vyživovacia povinnosť (t.č. k plnoletému P.). Vo vzťahu ku každému mal. dieťaťu vyčíslil nedoplatok na výživnom za obdobie od 30.07.2018 do 01.10.2018 u mal. C. na sumu 80,00 Eur mesačne a u mal. B. na sumu 60,00 Eur mesačne, ktorý povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,00 Eur u každého dieťaťa spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V dôvodoch podaného odvolania nespochybnil potrebu zabezpečovať výživu mal. detí, skutočnosť, že s vývojom detí rastú aj náklady na ich výživu a táto odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výške výživného. Rovnako nespochybnil, že potreby mal. detí môžu byť vyššie ako sú možnosti ich rodičov. Namietal, že okresný súd pri rozhodovaní prihliadal len na potreby mal. detí a opomenul prihliadať na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča - nezhodnotil možnosti povinného rodiča. Rozsudok nemôže zabezpečovať potreby mal. detí do tej miery, že povinného rodiča dostane do situácie absolútnej finančnej núdze. Zdôraznil, že jeho povinné mesačné výdavky sú vo výške 363,60 Eur a zostáva mu suma 171,40 Eur, z ktorej si musí zabezpečovať stravu, oblečenie, hygienu. Jeho príjem mu nezabezpečuje úhradu základných potrieb na živobytie, nevlastní žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok, nemá žiadne úspory a tieto nie je schopný si vytvárať, teda v prípade nepredvídanej udalosti túto nie je schopný zvládnuť (choroba, lieky a pod.). Okresný súd nezdôvodnil zvýšenie výživného od 30.07.2018, keď za zmenu zobral nástup maloletých do škôl od 01.09.2018. Podmienky vyplývajúce z ust. § 75 ods. 1 ZoR zaväzujú súdy hľadať rovnováhu medzi potrebami mal. detí a schopnosťami a možnosťami povinného rodiča. Rozhodnutie, ktoré narúša túto rovnováhu má znaky nezákonného rozhodnutia.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla odvolaciemu súdu rozhodnutie okresného súdu ako správne potvrdiť. Uviedla, že výživné sa zvýšilo iba o 70,00 Eur (na mal. C. o 40,00 Eur mesačne, na mal. B. o 30,00 Eur mesačne) a tým, že otcovi skončila vyživovacia povinnosť na mal. P., nebude mať zvýšené výdavky.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

8. V odvolacej replike otec v podstate poprel akékoľvek zvýšenie výdavkov na mal. deti. Uviedol, že matka neprodukovala v konaní také dôkazy, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného u mal. C. o 62 % a u mal. B. o 46 %, u obidvoch pripustil zvýšenie nákladov v súvislosti s rastom životných nákladov. Výdavky spojené so školou a oblečením matka platila aj v minulosti. Zubný strojček mal. B. matka mohla dať zhotoviť v zubnej ambulancii bez doplatku. Odpadnutie vyživovacej povinnosti na mal. P. nie je zákonným dôvodom na zvýšenie výživného na ostatné mal. deti. Namietal, že okresný súd nevzal do úvahy, že v čase skoršieho rozhodnutia o výživnom býval u sestry a nemal tak náklady na bývanie, ktoré má teraz v obecnom byte. Súd by mal prihliadať na rast životných nákladov aj u otca a túto skutočnosť súd opomenul. V ďalšom poukázal na svoje príjmy, výdavky (zostávajúcu sumu po odrátaní výdavkov vo výške 149,00 Eur mesačne) a majetkové pomery rovnako ako v odvolaní.

9. Odvolacia replika otca bola zaslaná na vyjadrenie matke a kolíznemu opatrovníkovi, ktorí na ňu nereagovali. Súdu prvej inštancie ani odvolaciemu súdu v priebehu odvolacieho konania neboli doručené iné vyjadrenia účastníkov vo veci.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu vo veci samej, ktorým okresný súd zvýšil výživné na mal. deti a vyčíslil nedoplatok na výživnom, vrátane závislého výroku o trovách konania, v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o zvýšení výživného na mal. deti a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca formulované v podanom opravnom prostriedku.

13. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osoby výživou povinnej, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

14. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku (R 3/1967). Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

15. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. V praxi sa najčastejšie uplatňujú nasledujúce dôvody: zmena potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod

medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmena zdravotných pomerov, strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, či naopak odpadnutie zákonnej podmienky pre vyživovaciú povinnosť - nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť.

16. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na skutočnosť, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

17. Z odvolacej argumentácie otca v podstate vyplýva, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

18. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom v rozhodnutí. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že u oboch mal. detí nastala zmena pomerov, ktorá si vyžaduje zvýšenie výživného. U mal. C. sa preukázateľne zvýšili výdavky najmä s nástupom na strednú odbornú školu (školské pomôcky, potreby odborného výcviku), s cestovným, ale aj v bežných výdavkoch spojených s oblečením a stravou, prirodzeným nárastom potrieb primeraných veku maloletej. U mal. B. sa preukázateľne zvýšili náklady v spojení so zdravotnou starostlivosťou, rovnako bolo u nej potrebné prihliadnuť na prirodzený nárast potrieb primeraných veku maloletej, keďže naposledy súd posudzoval jej potreby v roku 2014, keď navštevovala I. stupeň základnej školy. Súdna prax prechod na vyšší stupeň školy a zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť všeobecne považuje za dôvody na zvýšenie výživného. Okresný súd na základe zistených skutočností správne vyhodnotil zmenu pomerov na strane mal. detí. Súčasne vychádzal zo zistených majetkových a zárobných pomerov oboch rodičov a ich prezentovaných výdavkov v čase aktuálneho rozhodovania o výživnom v porovnaní s majetkovými a zárobnými možnosťami rodičov v čase posledného rozhodovania o výživnom (ods. 3 tohto odôvodnenia), čomu následne zodpovedá súdom určené zvýšené výživné na mal. deti.

19. Otec sám pripustil nárast výdavkov u mal. detí (súhlasil so zvýšením výživného o 10,00 Eur u každého dieťaťa), nesúhlasil s navrhovaným zvýšením výživného, pretože na to nemá finančné prostriedky. Otec na výživu mal. detí prispieva jedine sumou výživného určeného súdom, s deťmi sa nekontaktuje. I napriek tomu, že okresný súd zistil, že voči otcovi prebieha exekúcia na návrh oprávneného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca z titulu náhrady za poskytnuté náhradné výživné a uvedená skutočnosť vyplýva i z potvrdenia zamestnávateľa otca o výške jeho príjmu (zrážky zo mzdy v celkovej sume cca 330,00 Eur mesačne), správne túto sumu nezohľadnil ako výdavok na strane otca, na ktorý by bolo potrebné prihliadnuť pri rozhodovaní o zvýšení výživného. Neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať mal. dieťa v predchádzajúcom období a vzniknutý dlh otca na výživnom z minulosti, ktorý otec doteraz spláca (vyššie uvádzané zrážky zo mzdy), nemôže byť na úkor zabezpečovania potrieb mal. detí v neskoršom období. V tejto súvislosti preto nie je dôvodná argumentácia otca, že zvýšenie výživného na mal. deti nereflektuje jeho potreby, keďže mu zostáva zo mzdy po vykonaní povinných platieb suma od 149,00 Eur do 171,40 Eur. Uvedenú situáciu si zapríčinil sám otec, nezodpovedným prístupom k plneniu zákonnej povinnosti.

20. Správne okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol tiež na skutočnosť, že otcovi ubudla vyživovacia povinnosť k t.č. už plnoletému P. nar. XX.XX.XXXX (podľa tvrdenia matky počnúc septembrom 2018). V tomto smere odvolací súd dopĺňa, že uvedenú skutočnosť je potrebné považovať za zmenu pomerov na strane otca, majúcu jednoznačne vplyv na posúdenie rozsahu vyživovacej povinnosti k mal. deťom.

21. Odvolací súd neprihliadol na odvolaciu námietku otca, že teraz má náklady s bývaním, ktoré predtým, keď býval u sestry, nemal. V tejto súvislosti odvolací súd otcovi pripomína, že v predchádzajúcom konaní o výživné uvádzal medzi iným aj výdavok v sume 200,00 Eur, ktorým prispieval sestre na bývanie a stravu, čo je porovnateľný výdavok s terajšími nákladmi (rozumej pravidelné výdavky na bývanie - 115,00 Eur nájom, 43,00 Eur elektrická energia, 50,00 Eur strava).

22. Zároveň je potrebné prihliadnuť aj na to, že otec si v tomto súdnom konaní platí služby advokáta, ktorých cena, ako je všeobecne známe, nezodpovedá ním prezentovanému statusu človeka s nízkym príjmom. Otec si predsa musí byť vedomý, že na základe plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie v tomto konaní a dohody o poskytnutí právnej pomoci uzavretej s advokátom, bude povinný svojmu právnenému zástupcovi uhradiť odmenu za zastupovanie spolu s výdavkami a náhradou za stratu času, po ich vyúčtovaní a tieto mu zaplatiť bez ohľadu na to, či bude v konaní úspešný alebo nie. V prípade zlej sociálnej situácie by otec nepochybne využil služby Centra právnej pomoci, zriadeného pre tento účel sociálne odkázaným ľuďom.

23. Pokiaľ otec namietal, že okresný súd v rozhodnutí neodôvodnil zvýšenie výživného na mal. deti počnúc dňom 30.07.2018 (podania návrhu), v tomto smere odvolací súd dopĺňa, že zvýšenie výživného jeden mesiac pred nástupom mal. detí do škôl je opodstatnené, pretože logicky ráta so zvýšenými nákladmi už v priebehu mesiaca august, spojenými práve so zabezpečením vecí potrebných do školy. Je všeobecne známe, že pre rodičov je obdobie spojené s nástupom do školy (august, september) finančné najnáročnejšie. Preto aj rozhodnutie okresného súdu v tomto smere je akceptovateľné a plné dôvodné.

24. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu ČR I. ÚS 1335/14 zo dňa 26.05.2014, ktorá je vzhľadom na podobnosť právnej úpravy plne aplikovateľná i na prejednávajúcu vec: „Akonáhle sa človek stane rodičom, nadobúda určité práva s tým spojené, ale tiež mu začne vznikať určité obmedzenie dané existenciou dieťaťa a jeho záujmami. Ak sa rozhodne preto rodič využívať práva na slobodu pohybu a voľbu povolania, musí mať pritom súčasne na zreteli záujmy svojho dieťaťa, v prejednávacom prípade tak záujem na zabezpečení všetkých potrieb svojej dcéry napomáhajúcej všestrannému rozvoju jej osobnosti. V prípade kolízie záujmu dieťaťa a rodiča preváži záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí (pozri napr. čl. 1 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.)“

25. Na základe vyššie uvedenej argumentácie odvolací súd považuje odvolacie námietky otca v celom rozsahu za nedôvodné a zvýšenie výživného na maloleté deti napadnutým rozhodnutím za primerané, zohľadňujúce odôvodnené potreby mal. detí, ako aj schopnosti a možnosti otca. Žiada sa zdôrazniť, že matka si vyživovaciu povinnosť okrem zabezpečovania všetkých základných potrieb mal. detí plní predovšetkým osobnou starostlivosťou.

26. V konaniach starostlivosti o maloleté dieťa je na prvom mieste záujem maloletého dieťaťa, tento je nadriadený nad záujem povinného rodiča. Povinný rodič sa má správať tak, aby dokázal svoje dieťa užiť. Vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého rodiča a túto si rodič musí plniť aj na úkor svojich osobných potrieb.

27. Zvýšenému výživnému zodpovedá aj vyčíslený nedoplatok na výživnom jednotlivu na obe mal. deti za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia okresného súdu (30.07.2018 - 01.10.2018), preto aj pokiaľ ide o výroky II. a III. napadnutého rozsudku, tieto odvolací súd považuje za vecne správne a rozsudok okresného súdu potvrdil aj v tejto časti.

28. Keďže v odvolacom konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia a súčasne neboli zistené ani vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), krajský súd na základe zisteného skutočného stavu veci, prihliadajúc na citovanú právnu úpravu, rozhodnutie okresného súdu vo veci zvýšenia výživného na mal. deti ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

29. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok napadnutého rozsudku o trovách prvoinštančného konania (výrok IV.), ktorý plne zodpovedá v ňom aplikovanému zákonnému ustanoveniu.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.